

Milán

Gubányi Zsófia - 2021-07-25 15:00:00

fotó:

Fogd meg a kezem! Milán, fogd meg a kezem! Erre gyere! Ne fuss el! Mondom, erre! Milán! Nem mehetsz oda! Megmondtam, hogy hazaviszlek, ha nem fogadsz szót. Haza akarsz menni? Nem hiszem el... Milán! Nézd, mennyi ember van itt. Kicsit elfordulunk, aztán már nem leszel sehol, mint a múltkor. Esküszöm, veszek rád egy pórázt, mint egy kutyára. Aztán engem nem érdekel, mit mondanak. Nézd, ott vannak a vitézek! Csináljak velük egy fotót? Na, gyere! Vitéz urak! Hahó! Jó napot kívánok! A kisfiam nagyon rajong magukért, összeállnának egy fotóra? Jaj, nagyon kedves. Milán, figyelj! Milán, ne sírj már, most mi bajod? Nem bántanak. Mosoly! Milán, ebből így nem lesz fotó. Ó, nem, köszönöm, már nem lehet kizökkenteni. Kedvesek azért, köszi, további szép estét! Na, ne sírj már! Tsss. Odanézz, ott mennek a vitéz bácsik! Látod, nem is ijesztőek. Jól leégettél előttük. Neked aztán nem jó semmi. Hú, jó sokan vannak itt. Apád is hol van már? Mindig lemarad. Ott van! Kik azok mellette? Nem igaz, hogy mindig mindenkivel le kell állni dumálnia... Ki az? Fecó? Jaj, a Fecóék azok. De rég láttam őket. Milán, gyere, odamegyünk. Nem, nem arra, arra majd később elsétálunk. Nem, hangodat sem akarom hallani. Sziasztok! Pont néztem, hogy hol maradt már le megint apus, aztán láttam, hogy veletek beszélget. Úgy megörültem. Milánka, maradj csöndben most. Jaaaj, Oti, rajtad tényleg semmit nem fog az idő. Senki meg nem mondaná, hogy két gyereket szültél. Tényleg, hol vannak a gyerekek? A mamánál? Hallod, apus, a mamánál! Mi miért is nem hagytuk ott őket? Ja, mert édesanyád sosem ér rá. Igen... Szóval használjátok ki, hogy ilyen szerencsések vagytok. Milán! Most ettél, mikor eljöttünk. Majd kapsz fagyit. Megőrjít! Ég és föld a két gyerek. Marcsika hihetetlen nyugodt kislány volt, most is az, ez a kis vadorzó meg minden egyes nap feladja a leckét. Nem, még nem ovis, majd szeptemberben kezd. Alig várom. Nem, nem adtam bölcsibe, szívem szakad meg azokért a gyerekekért, akiket beadnak olyan korán. Imádom, de már tényleg egymás agyára megyünk. Majd az oviban megtanulja, hogy nem mindig az ő akarata az első. Ne rángasd már a karomat, hát kiszakad a helyéről! Ühm, tudom, hogy nektek mindketten bölcsisiek, de hát az érthető, a karrier, a munka miatt muszáj volt. Marcsi, kérlek, fogd meg az öcséd, aztán vegyétek meg azt a fagyit. Egy gombóc, nem, nem alkudozunk, egy és kész. Meleg van, ráolvad a ruhátokra. Egy és kész. Huh, örület, nézd meg, nem lehet velük bírni. Nektek? Mi a terv a nyárra? Ühm, oda már én is rég el szeretnék menni. Mikor? Még nincs lepontosítva. Értem. Biztos jó lesz. Na,

milyet vettetek? Csokisat és málnát. Az szuper, mindkettő jól meglátszik majd a fehér pólón. Nem baj, majd a mosógép kimossa. Apus, hallottad? Sümegre mennek pár napra kikapcsolódni, tudod, a Kapitányba. Tudod, milyen régóta vágyok már oda. Milán, állj meg! Milán! Milán! Fogd már meg, hát nem igaz, majd elkeveredik itt nekem, ha véletlenül rossz felé fordul. Örök aggodás az életem. Kikapcsolódás? Igen, jót tenne nekünk is. Együtt? Tényleg? Nagyon jó lenne! Gyerekbarát a hely? Na, nem gondolod, hogy viszem a gyerekeket. Dehogy viszem. Milán oda tuti nem jön. Biztos, hogy nem. Akkor majd egyeztetünk, hogy mikor vegyen ki szabit Apus is. De jó ötlet! De örülök!

Gubányi Zsófia további írásai itt olvashatók: [KÖZTÜNK ÉLNEK](#)

CSAK VELED együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak Te, az olvasó. [Egy hónapra csak 1000 forint. Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert! Köszönjük!](#)